

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת

זוהי - עזרה

על מה צריך לבכות?

מסופר על הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל – כשבא לבקר את הרב יהודה צדקה זצ"ל, היה זה חוליו האחרון, הרב שכב באותו זמן ללא הכרה, אפוף צינורות הנשמה ועירוני. אחד האנשים שהיה שם שאל את הרב בן ציון אבא שאול "מדוע מעתירים בתפילות להשאירו בחיים, מה הטעם בחיים שכאלו? הוא מתייסר כל כך..."

השיב לו הרב בן ציון אבא שאול שתי תשובות:

הראשונה - חז"ל אמרו חושב אדם לעשות מצווה ונאנס ולא עשה אותה, מעלה עליו הכתוב כאילו עשה. אך כאשר האדם נפטר, נעשה חפשי מן המצוות. אם כן כדאי להישאר בחיים בכל מצב, הואיל והיה רגיל לקיים מצוות רבות ועכשיו הוא אנוס, אז מעלה עליו הכתוב כאילו עשה אותה.

התשובה השנייה – בחז"ל מובא שכל זמן שמתושלח היה חי לא היה בא המבול והוא היה המגן של הדור, על כך נאמר בישיבה [נ"ז, א] "כי מפני הרעה נאסף צדיק" שכל זמן שהוא חי מגן הוא על דורו מפני גזרות קשות ורעות ולכן עלינו להשתדל להחזיקו בחיים.

לאחר שנפטר הרב יהודה צדקה, בכה עליו הרב בן ציון אבא שאול יום אחר יום, שבוע אחר שבוע, וכשניסו לנחם אותו אמר "איך לא אבכה?? תמהני על אחרים שאינם בוכים". [כאשר הבכי הוא על צדיק ת"ח, מותר לעולם לבכות עליו הואיל וכל יום ויום ניכר חסרונו].

הרי לנו שכאשר הצדיק נפטר, אזי הבכי הוא על עצמינו על כך שנשארו ללא הצדיק שהיה מגן על הדור כולו...

ר' יעקב כרמל שליט"א מביא את הגמ' בברכות – שאומרת: אמר רב ששת שבשעת ההספד צריך להרים את הקול בלשון של נהי ועוגמת נפש, בשביל שיבכו השומעים. **וצריך להבין** מדוע צריך לגרום לשומעים לבכות, מי שירצה לבכות יבכה ומי שלא, לא יבכה? **אלא** שכל זה הוא כבוד המת להראות לאחרים עד כמה היה הנפטר חסר להם, וכל הבוכה על אדם כשר מוחלין לו על כל עוונותיו [שבת קה] וכל זאת בשביל הכבוד שעשה למת...

יהי רצון שנזכה לתחיית המתים ויבולע המוות לנצח!

שבת שלום ומבורך!!!

"ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה" [כ"ג, ב']

שואלים חז"ל מדוע האות כ' שבמילה "לבכתה", כתובה באות קטנה?

בעל "התפארת ציון" שואל - הרי הגמ' במועד קטן [נז:] אומרת שלושה ימים לבכי ושבעה להספד, יוצא שהבכי קודם להספד, אך כאן בפסוק נאמר על אברהם אבינו שבא לספוד לשרה ואח"כ "ולבכתה"?

ומסביר - שהגמ' במועד קטן דיברה על הנוהג והטבע שבעולם, כאשר נפטר לאדם קרובו, מרבים בבכיה למשך כמה ימים. לאחר שהחלו להתנחם, מתחילים להספיד את הנפטר ואז ההתעוררות לבכי מגיעה בגלל מעשיו הטובים.

אך אברהם אבינו ידע כיצד צריך לבכות על הנפטר, אין הוא בכה בגלל החיסרון הפיזי של שרה אימנו שאינה נמצאת כבר לידו, אלא הבכי היה על גדולתה העצומה ומעשיה הטובים של שרה. לכן מיד התחיל להספיד אותה, כדי להבהיר לעולם את גודל האבדה. אך מכיוון שלמרות שלא מיצו את גודל ההפסד, נכתב "ולבכתה" באות כ' קטנה לומר שלא בכו די הצורך ביחס לגודל ההפסד שנגרם לעולם כולו בשל חיסרון של שרה אימנו. [זו הסיבה שנכתב ראשונה ההספד של שרה ולאחר מכן נכתב "ולבכתה"]

הרי לנו על מה צריך האדם להוריד דמעות כאשר הולך לו האדם אל בית עולמו, שכן בשל העדרו נחסר העולם ברוחניות, הן בתורה הן במצוות ובמעשים הטובים אשר עשה כאן בעולם הזה.

הרב עובדיה יוסף זצ"ל כתב - פעמים שההספד והבכי הוא על המת ופעמים זה על הנשארים. כלומר, כאשר הנפטר הוא אדם אשר אינו שומר תורה ומצוות, הבכי הוא על הנפטר הואיל ועכשיו הוא הפסיד חיי נצח ועתה לא נשאר בידו מאומה, שהרי בשעת פטירתו של האדם לא מלווין לו לאדם לא כסף, ולא זהב, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים.

אך אדם שהיה ירא שמים וקיים את התורה והמצוות, כאן הבכי הוא עלינו שנשארו ללא צדיק שהיה מגן עלינו במעשיו.

בס"ד בקרוב עומד לצאת לאור הספר "מתיקות ועריבות התורה" חלק שלישי - על חמישה חמשי תורה ומועדים, בתוספת פניני ה"אור החיים" הקדוש.

למנוינים לתרום להוצאת הספר ולהקדיש לעילוי נשמת וכדו' יפנו לפי 052-7454420

זוהי הפלא יועץ: רבה טובת הדפוס בעולם אשר על ידה יגדיל תורה ויפוצו מעינותיה חוצה והנה מאחר שעל הרב קצור קצרה יד החכמים מלחדפים ספריהם ומכתתים רגליהם מעיר לעיר ללקט כסף כדי להדפיס וראוי לעשירים עם אלקי אברהם לפתח ידיהם אליהם בעין יפה ובוה חלק כחלק יאכלו עם החכם כי בעל החכמה בעל הכסף קהלת ז"יב והכל לפי מה שהוא הספר ולפי מה שהוא נצרך לרבים ולפי התועלת הנמשך ממנו לעבודת השם יתברך ודייק תמצא קל ותשכח שכמעט אין כסף שיחא נחשב למצוה רבה כזו שכל הוצאה של מצוה היא לשעתו מתחיל במצוה וגומרה אבל זה הנותן לצורך הדפוס צדקתו עומדת לעד לדור דורים והוא מזכה את הרבים וכות הרבים תלוי בו וילך לפניו ולאחרי צדקו אשריו מה טוב חלקו קנה שם טוב קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא וגם העולם הזה כסף כסף רבה...

פניני "אור החיים" הקדוש

לרבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

גמר לשתות לאט לאט ובנחת, אז אמרה לו שהיא תתן גם לגמלים עד אשר אם כילו לשתות.

עוד רצתה רבקה להרוויח שלא ישתה מהר שהבא מן הדרך אם ישתה הרבה הרי זה זיק לבריאותו, לכן נתנה לאליעזר כדי שיעור שלא יסתכן. עוד מסביר הרב - שידעה רבקה שאסור לתת לאדם מזון עד אשר יאכיל את בהמתו, והנה אליעזר מבקש ממנה לשתות סימן שיש כאן סכנה או צער ובמקרה כזה צריך לתת לאדם לפני בהמתו, ולאחר שנתנה לו כדי שיעור שכבר הוא אינו מצטער ואינו נמצא בסכנה, אז הלכה ונתנה לגמלים.

הרי לנו כיצד ידעו אימותנו הקדושות לתת מכל הלב, ולחשוב על הדברים הכי קטנים, ועוד לתת לאדם את ההרגשה הכי טובה גם בעת האכילה והשתייה...

"ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות" [כ"ד, י"ט]

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - אליעזר עבד אברהם כאשר ראה את רבקה שהמים עולים לקראתה, הבין מיד כי היא הראויה ליצחק. לכן הוא השתדל למעט עד כמה שאפשר בתנאים כאשר הוא מבקש ממנה להשקותו מים [עיין שם בדבריו]. והנה רבקה משקה את אליעזר ורק לאחר מכן היא אומרת לו "גם לגמליך אשאב עד אם כילו לשתות" רק לאחר שהיא ראתה את אליעזר גומר לשתות, אז אמרה לו שתתן לגמלים. הסיבה לכך היא שאם הייתה אומרת לו בהתחלה שהיא תתן גם לגמלים, אליעזר היה מרגיש שלא בנוח והיה שותה מהר מהר, שהיה אומר בליבו - לא מספיק היא נותנת לי לשתות היא צריכה לתת גם לגמלים... אך רק לאחר שהוא

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

לרבינו הקדוש רבי משה ב"ר חיים אלשיך זיע"א

לא הייתה קפידה על בת, ובפרט שלא היה מוצא ראוי להשיאה לו לאשה, שכל אלו שגייר אברהם אבינו לא נמשכו זרעם אחרי ה' כי אם זרע ישראל. וכן מצינו ביצחק שלא נולדה לו בת, ואפילו יעקב אבינו אילולא ביקשה לאה רחמים ונתהפך הריונה לבת, היתה יולדת זכר ולא נקבה. זהו לדעת בעל מאמר זה שהשבים נשאו כנעניות ולא את אחותם. ולכן לגבי ההרהור אמרה תורה ואברהם זקן בא בימים, ולמה לא דאג קודם להשיא את ביתו, מפני ש"בכל" היינו לומר שלא היה לו בת, וכן לאלו הסוברים שלשבים כן נולדו תאומות ונשאום, תירץ שכאן לא היה לאברהם אבינו בת ולכך לא יכל להשיאה ליצחק בנו כהשבים. ור' לוי סובר שכל כוונת הפסוק לתת טעם מדוע לא חשש להרהור, ועל כך אמרה תורה כי אברהם אבינו היה זקן בא בימים וגם לא חשש שמא יהיה איזה הרהור אחר שה' ברכו "בכל" שישלוט ביצרו, ולכן טרח כאן להשיא את בנו אשה.

"ואברהם זקן בא בימים, וה' ברך את אברהם בכל. ויאמר אברהם אל עבדו...אשר לא תקח אשה לבני"

מביא האלשיך הקדוש כי נחלקו חז"ל (והובא גם במדרש רבה פרשה נט' י') מהו בכל. בשם ר' יודן אמרין שהיתה לו נקבה, ואילו ר' נחמיה סובר שבכל הכוונה שלא הייתה לו נקבה, ור' לוי אומר שבכל היינו שהשליטו על יצרו. והיינו כי היה מקום לשאול מדוע דאג אברהם אבינו לבנו לאשה, כשגם הוא כעת שרוי בלא אשה, והיה לו לחפש קודם לעצמו. ועל שתי סיבות יצטרך האדם לישא אשה, אחת מפני ההרהור, שתיים לקיים פריה ורביה. ולכן ר' יודן פירש שכאן כתוב בפסוק שאברהם אבינו כבר היה זקן ובא בימים, ולא חשש מפני הרהור. ועל קיום פריה ורביה, וה' ברך את אברהם בכל, שהיתה לו בת וממילא קיים. ולא נותר לו כעת אלא לדאוג קודם לבנו ואח"כ לעצמו. ואילו ר' נחמיה סובר כי בימים אלו

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

פנינים מובה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון"

חלק ב'

על - פרקי אבות

לרבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זיע"א

מקרה כזה בדיוק. זו הכוונה "הו זהירין ברשות" כלומר, על האנשים להיזהר מאותו שר ולא לתת לו הלואה על פי הבטחתו שיקזז להם את זה במס הקבוע להם. ועל הקהל לעשות את מרב מאמצי הכוח שלא להלוות לו, הואיל "שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמם" והבטחתם אינה מעלה ואינה מורידה, שכן דרכם להיות "נראים כאוהבין..." וגם לאחר זמן לא תתקיים הבטחתם, וגם אם תתקיים הבטחתם הרי זה כזוכה מן ההפקר והטענות של האדם על ההבטחה הראשונה היא "אינה עומדת לאדם בשעת דוחקו" - בשעה שהוא אינו יכול להנות מקיום ההבטחה הואיל וכבר סגר את חנותו. הואיל ומיד כאשר נתן את ההלוואה נחשבים הם כאבודים.

"הו זהירין ברשות, שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן. נראין כאוהבין בשעת הנאתן. ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו"

ממשיך בעל ה"זרע שמשון" ומסביר את טענתם של אלה אשר כן קיזזו מהם את המס - הם טוענים שאותם מעות היו אבודים שהרי השר כפה עליהם לפרוע את אותו מס ללא קיזח מההלוואה. ומה שהיורשים מוכנים להחזיר את אותה הלואה על ידי קיזח, הם זכו בזה מן ההפקר, ומי שאין לו עכשיו חנות בגלל שסגר אותה, הפסיד.

השיב להם המהרי"ק בטענות חזקות שבאמת יש כאן זכיה מן ההפקר' ואין הם צריך לקזז להם מהרווח שיצא להם מאותה הלואה.

כותב בעל ה"זרע שמשון" שהתנא באבות רמז כאן על

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

קלה יותר דלא הוזכרה בגמרא. ועפ"ז כתב הפמ"ג שהוא הדין שמוותר לענות אמן על ברכת ברוך שאמר באמצע ברכת ברוך שאמר. ע"כ. משום שלא דומה דדוקא שאר אמונים ס"ל למג"א שעונה באמצע ברכת ברוך שאמר מטעם הנ"ל, אך על ברכת ברוך שאמר עצמה לא יענה אמן באמצע הברכה, מנ"ב, אם נחשב כברכה רגילה אז אסור להפסיק בה באמצע לענות אמן, ואם אינה כברכה רגילה כי לא הוזכרה בגמרא אז גם האמן שעליה קל יותר ולא צריך לענות אחריה אמן. וה"ה כשהתחיל ברכת ישתבח (דהיינו מהמילים ישתבח שמך) לא יענה אמן על ברכת ישתבח שאמר חברו, מטעם הנ"ל דהן ברכות שלא הוזכרו בגמרא ולכן קלות יותר (ביאור"ל ד"ה ברוך שאמר).

דיני הפסק ועניית אמן בפסוקי דזמרה וברכותיה ס' נא' עניית אמן על ברכת ברוך שאמר

א. אם סיים לומר ברכת "ברוך שאמר" קודם שסיים החזן את הברכה, עונה אחריו אמן (טור, שו"ע ס' נא' ס' ב.). וה"ה כששומע אנשים אחרים שמוסיימים את הברכה אחריו יענה אמן על כל אחד ואחד (ביאור"ל שם ד"ה החזן) ואין זה נחשב הפסק בין הברכה שברך (ברוך שאמר) לדבר שברך עליו (פסוקי דזמרה) משום שפסוקי דזמרה הם שבת, ועניית אמן ג"כ הוא שבת, ונחשב כעין זמרה לה' ולכן אינו הפסק, ב"י ס' נא' ד"ה אם סיים, משנ"ב שם סק' ד.), הליכו"ע (ח"א פ' ויגש אות ב.).

עניית אמן על "ברוך שאמר" כשהוא באמצע הברכה

ב. אם הוא באמצע ברכת "ברוך שאמר" דהיינו משעה שהתחיל לומר "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם הקל אב הרחמן וכו'", (דמוקדם לכן עדיין לא נחשב באמצע הברכה אלא הוא רק שבח בעלמא ועונה על כל דבר שבקדושה, משנ"ב שם סק' ב.), בא"ח (שנה ראשונה פ' ויגש אות ט.), הליכו"ע (שם אות ד.). ושמוע את החזן או אדם אחר שסיים ברכת "ברוך שאמר" או "ישתבח" לפניו לא יענה אמן, מכיון שהוא נמצא באמצע הברכה, ואם יענה אמן נחשב כהפסק באמצע הברכה (משנ"ב סק' ב.), וביאור"ל (ד"ה אם סיים), דכך הוא פשט לשון השו"ע שרק אם סיים קודם החזן עונה אמן אחריו, וכן משמע בב"י.

[ולאפוקי מדעת הפמ"ג סק' ב' שהביא את דברי המג"א סק' ג' שמוותר לענות אמנים על שאר ברכות באמצע ברכת ברוך שאמר, מכיון שברכת ברוך שאמר

ג. אך אם התחיל לומר ברכת "ברוך שאמר" וקודם שאמר את המילים "ברוך אתה ה' א' מלך העולם הקל וכו' שמע את החזן שסיים ברכת "ברוך שאמר", עדיין אינו נחשב אמצע הברכה אלא הוא רק שבח בעלמא, ולכן יענה לכל דבר שבקדושה (משנ"ב שם סק' ב.), בא"ח (שנה ראשונה פ' ויגש אות ט.), הליכו"ע (שם אות ד.). ובמקרה כזה שהפסיק אינו צריך לחזור שנית לתחילת ברוך שאמר (ולא כמו שכתב הב"ח שם שאם הפסיק ב"א "ברוך" הראשונים חוזר לתחילת ברוך שאמר, כדי שלא יוסיף על הפ"ז תיבות שיש בברוך שאמר) דלא נחשב שמוסיף על פ"ז תיבות אא"כ מוסיף איזה שבח בנוסח הברכה, אבל לא כשעונה דברים שבקדושה שנתחייב לענות מחמת אחרים ואינו נוגע לנוסח ברכת ברוך שאמר, כה"ח (שם אות יא.), הליכו"ע (שם אות ד') ומ"מ אם רצה לחזור הרשות בידו (הליכו"ע שם), וזה שלא כדעת הכה"ח שם שכ' שאם חוזר לומר שוב "ברוך" הוי כמסיף בנוסח הברוך שאמר שנופל הדברים ע"כ. דמ"מ נראה שאין להקפיד כ"כ אם חוזר).

מעשה שהיה...

אמר לו הרב "שמי יחזקאל אברמסקי, אני איש זקן לומד ומלמד, אך מה זה נוגע לבור? תשלחו לכאן מישהו דחוף שיטפל בבור..." אדם אחר היה עובר מבלי לעשות כלום, ובמקרה היותר טוב היה מרים טלפון ואם לא היו עונים היה אומר - אני עשיתי את שלי ודי...
אך אין זה כך אצל הרב שהיה אכפת לו מהזולת, והוא לא עזב את המקום, עד שהעמיד שומר במקומו...

מסופר על ר' יחזקאל אברמסקי זצ"ל שהיה עומד ברחוב בשכונת בית וגן ומדבר בטלפון עם פקיד בעיריית ירושלים, הוא אומר לפקיד שהוא עבר ברחוב והוא רואה לפניו בור גדול שאינו מכוסה חו סכנה לעוברים ושבים. "אני אעמיד שומר שלא ייזקו אנשים, ואני מבקש לשלוח מיד פועלים מהעירייה לסתום את הבור".
שאל הפקיד לשמו של הרב, ומה משלח ידו?

מדרשי הז"ל

עד אשר בא אברהם אבינו וביקש רחמים שיהיו מכירים בין זקן לצעיר.
ואכן הקב"ה שמע לתפילתו, ומזמנו של אברהם אבינו באו סימנים של זקנה ושיבה לעולם, בשביל שיכבדו בני אדם שהם באים בימים.

"ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל"
[כ"ד, א']
הגמ' בבא מציעא [פג] אומרת שעד אברהם אבינו לא הייתה זקנה כלל בעולם.
כאשר היו רואים את אברהם היו אומרים שזה יצחק הואיל והיו דומים, וכל שראה את יצחק היה אומר זה אברהם.

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

הלכה למעשה...

להקפיד לסיים תפילת החזרה תוך זמן זה, ואם משערך שלא יספיק, אין לו להתפלל חזרה רגילה אלא יתפללו מנחה קצרה [משנ"ב כד' סק', ובאורחות רבינו ח"ג עמ' רכה' הביא מחז"א שאף אם יסיים אחר שקיעה לא יתפלל, ואפ' יחיד, אמנם למש"כ בשעה"צ אות כא' להסתמך על שיטת ר' יוסי נמצא שאפ' לשיטת הגר"א נדחית סברת חז"א דוד"ק] ובמקום שסבר שיספיק להתפלל, ובין כך ובין כך נטרפה השעה ולא הספיק להתפלל מנחה, יתפלל בערבית פעמים יח', הראשונה עבור ערבית, ימתין שתי שניות לכה"פ ויתפלל תשלומים למנחה. ואם הוא בציבור ימתין לענות קדיש וברכו ואח"כ יתפלל תשלומים [כמבואר כ"ז בשו"ע קח' סעיפים ב' וז' ח'] וכן אישה שלא התפללה מנחה מפני שנטרפה השעה, כגון ביום שישי מחמת ההכנות לשבת, ובין כך וכך הייתה צריכה להדליק נרות שבת, תתפלל ערבית פעמיים [כמבואר משנ"ב רסג' סקמ"ג].

עד מתי אפשר להתפלל תפילת מנחה?

לכתחילה צריך להקפיד לסיים תפילת מנחה עד שקיעת החמה ולא אח"כ, מפני שיש פוסקים רבים הסוברים כן [כמבואר בס' רלג' במשנ"ב סק"ד ובשעה"צ אות יח' וכן בכה"ח אות ד'] ומ"מ בדיעבד או בשעת הדחק יוכל להסתמך על הפוסקים הסוברים שאפשר להתפלל עד צה"כ [כמבואר במשנ"ב שם, וכה"ה ברב פעלים ח"ב ס' חט' ובכה"ח אות ה'] וצריך לזהר טובא לסיים כל התפילה עד יג' דקות וחצי אחר השקיעה, ולא אח"כ, שמכאן ואילך לשו"ע בס' רסא' הוא כבר לילה. ולא מועיל להתפלל רוב התפילה קודם צה"כ ומיעוטה אח"כ, אלא אפ' את המילה האחרונה של תפילת יח' צריך שתהיה קודם צה"כ [כמבואר כ"ז ברב פעלים ח"א ס' ה' באריכות וכה"ה במשנ"ב רלג' סק"ד] וכן על החזן

משכן הבית היהודי

חלק ב'

מאת הרב אברהם שהרצני שליט"א

דיבור יוצר חיבור

אחראי השיח הזוגי למבנה המתחזק והולך של חיי הנישואין. הדיבור בין בני זוג והשיח הזוגי ביניהם מתקיים במהלך כל היום - שיחות טלפון קצרצרות והודעות כתובות הן חלק מהשיח הזוגי; כל מה שקשור להתנהלות המשותפת הוא חלק מהשיח הזוגי - התייעצויות לגבי החלטות משותפות והתעניינות משעה לשעה כשאצל משהו הדברים לא כמו תמיד.

תיאום לוחות הזמנים, למשל, יכול להיות פעולה טכנית חסרת נשמה, אבל הוא יכול להיות גם הזמנה להתקרבות רגשית אם בני הזוג משתמשים בו כדי למצוא בתוכו את הזמן המשותף שלהם; דיווח על הקשיים של היום שחלף יכול להיות מונולוג חד צדדי של תלונות, אבל הוא יכול גם לעודד שיתוף ותמיכה הדדית אם בני הזוג משתמשים בו לחיזוק החברות ביניהם.

השאלה "איך" - איצ'ור ותגובות 058-7211235

הרב אברהם שהרצני שליט"א יו"ר מרכז "בית" - איצ'ור ותגובות 058-7211235

למדנו בחלק א' שציקר בניית הבית מושתת על כח הדיבור, והנה החתן אומר לכלה תחת החופה "הרי את מקודשת לי..."

באמירה זו יש רמז לחתן הטרי, שידע שכל ענייני הבית מושתתים על כוח הדיבור, וכל עיקר הקשר הפנימי, הרגשי והנפשי בין האישה לאשתו מתנהל בדיבור.

דיבור היוצר קרבה בין בני זוג מבוסס על מידע, על למידה ועל הבנה. השיח בין בני הזוג אמור להיות מקום של גילוי לב וכנות, מקום המאפשר לכל אחד לספר על רגשותיו וציפיותיו וגם על חולשותיו, וכן להבין טוב יותר את האחר.

אם נשתמש בכלי הזה נכון, הוא ילמד אותנו איך כל אחד מאיתנו מרגיש במצבים שונים, מה מרגיז כל אחד מאיתנו ומה מחזק אותנו. הוא יעזור לנו לתמוך זה בזה, להכיר את הרגשות של השני וללמוד להימנע מדברים שפוגעים בו. כך

מאת הרב אבישי ח. שליט"א

הורים שואלים...

Merkaz Tzmicha מרכז צמיחה
כל ילד יכול לנצח! Every child can succeed!

ישנם 4 סימנים עיקריים כדי לבדוק האם בןך קשור לאחד מאלו: כאשר החרדה נמשכת למעלה מ-4 שבועות. כאשר החרדה גורמת למצוקה או לקושי תפקודי לימודי או חברתי יום יומי.

כשהחרדה לא נובעת מהפרעה אחרת (פסיכזה, PDD, הפרעות קשב וריכוז ADD/ADHD).

כאשר ילד מסרב ללכת לתלמוד תורה - יש לפנות לגורם מקצועי לטיפול.

אם יש לבנכם את אחד הסימנים האלו, מומלץ ללכת לגורם מקצועי כדי שיוכל לעזור לבנך להתגבר על הקושי שלו.

הרב אבישי ח. יו"ר מרכז צמיחה

לשאלות | הערות - משרד 02-6-30-70-90 | משרד 02-665417@gmail.com

בפרשה מסופר על קריית ארבע, זוהי הזדמנות לשאול: אנחנו גרים בקריית ארבע. לאחרונה שמת לי לב שכל פעם שהבן שלי (11!) יוצא מהבית לחברים לקניות וכדו' הוא מבקש ממני או מאשתי לבוא איתו? הוא לא רוצה ללכת לבד. האם יש לכך הסבר?

תשובה: שורש הקושי יכול להתפרש בשתי דרכים:

א. מכיוון שאתם גרים באזור עם אוכלוסייה שאינה לגמרי יהודית, מסתובבים ברחוב גם בני מיעוטים וכדו' הדבר יכול ליצור אצל ילדכם פחד חזה ממש מובן.

ב. מצד שני יכול להיות שהדבר אינו קשור לאזור בו אתם גרים, אלא לכך שילדך סובל מחרדת נטישה.

נא להימנע מקריאת המודעות בשבת.

"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מיטל בת סיגל, אברהם בן שרה, משה חיים בן מרגו.

לעילוי נשמת:

יוסף דוד בן סעידה, יפה בת חנה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון, חיו - חיים בן מרים, אלגרה - אורלט בת שרה, שלום בן אסתר חיון, אורלט שמחה בת שרה, מתתיהו שמעון בן תמר.

ת.נ.צ.ב.ה.

קונה ספרי קודש ישנים וכן מכתבים מקוריים מגדולי ישראל. תשלום גבוה!

0527674348

אהוד נתן מור
טוען רבני, עו"ד (LLM), נטריון ומגשר

גירושין • משמורת ילדים • הסכמי ממון • מזונות • חלוקת רכוש • חתימות נטריוניות

טלפון: 02-999248
02-999348
כתובת: חיים מרינוב 112
חומת שומאל ירושלים

מייל: office@law-mor.com
אתר: law-mor.com

מפגש ברניץ
ברזיל 2

קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוסו, בלונים, ארטיקים, גלידות ועוד..

מספרת - אליהו
050-9094047 בית וגן 42

פיסטוקס
רני הפסטה 37

צ'אפס
בשר • עופות • דגים

בית וגן הפסגה 10
02-6439131

מוקד הזמנות, והזמנות ביוצאפ
050-260-3330

אליעזרא - אלקטרוניקה
פזאפונים, נגנים, מלצמות ועוד...

רח' הפסגה 45
0733134400 053-3188440

העלון מוקדש להצלחה, לזיווג הגון, לזרע בר קיימא, ולהצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מיילי דמייטב.

לעילוי נשמת:
ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון ומלכה ב"ר שלמה. ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
ר' הרב שלמה אלקבץ 4 גבעת שאול.
058-5777795

מ.מ. בניה ושיפוץ
שיפוץ כלליים

המפגש בשבת
רח' קריית משה 11
טל' למשלוחים: 02-5717813